کردها یک عراق متحد را می خواهند

«هوشیار زیباری» وزیر کرد امور خارجه عراق که برای ملاقات با «کاندولیسا رایس» وزیر امور خارجه آمریکا در آن کشور بسر می برد، با نشریه «گلوبال ویوپوینت» گفت وگو کرده است. متن این گفت وگو در پی می آید.

وضعیت عراق افتضاح است، اینطور نیست؟

نه، اینطور نیست. وضعیت مشکلی است، اما افتضاح نیست، زیرا ما یک دستور کار سیاسی شفاف در جهتی روشن داریم که عبارت از نوشتن و تصویب یک قانون اساسی برای عراقی متحد با حکومت مرکزی و کثرت گراست که در آن همه قومیت ها سهیم هستند.

ما چالش های امنیتی خود را دست کم نمی گیریم، بمب های انفجاری، کشته شدن شهروندان بی گناه. در عین حال، این وحشیگری ها برایمان غیرمنتظره نیست. در حالی که ما مسیر قانونمند شدن را طی می کنیم، می دانیم که تروریست ها نیز مصمم هستند بیشترین لطمه ممکن را بزنند. اما اطمینان داریم که موفق خواهیم شد، زیرا آنها در پایان، فاقد یک جایگزین سیاسی قابل اجرا هستند.

در حالی که شیعیان و سنی ها یکدیگر را می کشند، از بیرون چنین به نظر می رسد که عراق در لبه یک جنگ داخلی قرار دارد. آیا واقعاً چنین است؟

این ترس ها بی مورد است. در طول دو سال گذشته، همواره پیش بینی شده است که عراق از هم خواهد پاشید و درگیری های فرقه ای و برخوردهای داخلی پیش خواهد آمد. ما سعی کرده ایم هرگونه درگیری را به سوی روند سیاسی هدایت کنیم. چندی پیش، کشتار رهبران شیعه و سنی را داشتیم. ما با بهره گیری از گفت وگوها و اقدامات عملی، تنش بالقوه را پایان داده و مانع تبدیل آن به یک جنگ داخلی شده ایم.

اشتباهات اجتناب ناپذیرند. آیا چندی پیش نبود که دستگیری رهبر سنی حزب اسلامی عراق، محسن عبدالحمید توسط نظامیان آمریکایی، شرایط را بحرانی کرد؟

این اتفاق از روی بد اقبالی بود. این شخص کمک به روند سیاسی می کند. او حامی دولت است. این اشتباه وحشتناکی بود که براساس اطلاعات غلط انجام گرفت. این نوع حوادث، لطمه وارد می کند و به معنی آن است که ما خود را به دردسر می اندازیم. به هر حال، عذرخواهی به عمل آمدو وی آزاد شد. نکته مهم آنجاست که وی همه را به اتحاد دعوت می کند و از رهبران شیعیان و کردها که به جمع حامیان او پیوستند، قدردانی می کند.

کدام شواهد، نشانگر آن است که عراق به سوی جنگ داخلی به پیش رانده نمی شود؟

همه گروهها - شیعه، سنی، کرد - در درون راه حل سیاسی فعالیت می کنند. همه کوشش ها بر تدوین قانون اساسی جدید متمرکز شده است. به نظر من، این اتحاد حول قانون اساسی، عنصر کلیدی در ثبات عراق به شمار می رود. این روند به انبوه همکاری قابل توجهی رسیده است. همه درگیر آن شده اند و هرکس می خواهد سهم خود را داشته باشد.

مدت زیادی برای تشکیل دولت جدید وقت صرف شد. آیا نگران دستیابی به توافق در مورد قانون اساسی هستید؟

سیستم انتخاباتی که توسط کارشناسان سازمان ملل متحد طراحی شده، براساس حضور نسبی پایه ریزی شده است. به همین دلیل، شما حتی اگر در انتخابات پیروز شوید، اما به اکثریت دوسوم آرا دست نیافته باشید، قادر به تشکیل دولت نخواهید بود. این به معنی نیاز به ائتلاف است؛ ائتلافی از علایق متفاوت که برای تحقق، به زمان زیادی احتیاج داشت، به ویژه آنکه از ۵۰ سال پیش، این اولین بار بود که یک دولت ائتلافی تشکیل می شد. نکته دوم آنکه، تشکیل دولت؛ تنها با حضور پیروزان انتخابات، مشکل نبود. این کار می توانست انجام شود. اما نقطه نظر رهبری جدید آن بود که دولت دربرگیرنده حتی نمایندگان کسانی نظیر سنی هایی باشد که به دلیل تحریم یا ارعاب و یا خشونت، نماینده ای در انتخابات نداشتند.

بله، تشکیل یک دولت ائتلافی طول می کشید. اما این به معنی وقت تلف شده نبود. بررسی این روند مرا از توافق بر روی قانون اساسی مطمئن می کند.

آیا فایده ای دارد که تروریست ها به جای آنکه به شکلی دیگر در شهرهای آمریکا بجنگند، با یک چرخش، نبرد خود علیه آمریکا را به داخل عراق کشانده اند؟

بسیار خوب، آمریکا یک هدف دارد و آن جنگ با تروریسم است. تروریست هایی که در عراق هستند، یک اپوزیسیون سازمان یافته که سهمی را طلب کند، نیستند. هدف آنها، تنها تخریب و تضعیف ثبات است تا دوره انتظار تحقق مأموریت ما در ایجاد یک نظم نوین قانونمند را طولانی تر کنند.

چرا خواهان آن هستید که عراق به یک میدان نبرد جایگزین تبدیل شود؟

بله، متأسفانه این مطلب حقیقت دارد که عراق به دلیل حضور نیروهای ایالات متحده، به مرکز جذب گروههای تروریست تبدیل شده است.

آیا در این جنگ امکان پیروزی وجوددارد؟

معتقدم که بله، اما احتیاج به زمان دارد.

آیا نیروهای چندملیتی به رهبری ایالات متحده تنها زمانی آنجا را ترک می کنند که «جنگ باتروریسم» به پیروزی رسیده باشد؟

نه لزوماً. وقتی ما به سطحی برسیم که بتوانیم مسؤولیت های امنیتی خود را برعهده بگیریم، درآن صورت به نیروهای خارجی احتیاج نخواهیم داشت.

ترکیه و بعضی دیگر نگران آن هستند که روزی، کردها قصد جدایی از عراق و تشکیل دولت مستقل را داشته باشند. آیا این امکان وجوددارد؟

از آنجا که همه جوامع عراقی در اتحاد کشور شرکت دارند و قانون اساسی جایی برای تبعیض قومی باقی نگذاشته است، بنابراین همه اقشار موظفند درهمه امور به توافق برسند.

جامعه کردها خود را موظف به ایجاد عراقی متحد با قدرت مرکزی، آزادیخواه و کثرت گرا می داند.

ما در رابطه با سوریه بسیار صبور بوده ایم. اما سوریه قدرشناس نیست. آنها نه کمکی به ما بوده اند و نه همکاری کرده اند. آنها با ما از روی حسن نیت برخورد نمی کنند. به همین دلیل است که می گویم دستور کار ما برای همسایگانمان متفاوت است. ما انتظار همکاری سوریه را داریم و به آن احتیاج داریم. اگر بخواهند، می توانند

برای اقتدار کردها بهتر آن است که در درون سیستم به حقوق و احترام ازسوی دیگران دست پیداکند و نه درخارج از آن و تنها درمیان خودشان.

برخی عقیده دارند که کردها از جنگ شیعه و سنی منفعت می برند، زیرا در آن صورت قادر خواهندبود راه خود را بروند؟

این یک سوءتفاهم است. سرنوشت ما از درون به یکدیگر پیوند خورده است. هیچ قشری از درگیریهای داخلی سود نخواهدبرد.

آیا نگران نیستید که ایران با حمایت از شیعیان عراق سعی کند در امور عراق تاثیرگذارباشد؟

خیر. ایران نقش مهمی در عراق و درمنطقه بازی می کند. آنها نقش خود را هوشمندانه ایفامی کنند. آنها تشخیص دادند که سودشان است که صدام از قدرت کنار برود و اکنون می دانند که یک عراق دموکراتیک خطری برای آنها محسوب نمی شود. به همین دلیل است که آنها برای دولت مستقل و ملی عراق احترام قائل هستند.

بنابراین وقتی شما شکوه می کنید که همسایگانتان در امور عراق دخالت می کنند، منظورتان ایران نیست؟

در دیدار چندی پیش وزیرامورخارجه ایران از عراق - که اولین دیدار یک وزیر امور خارجه مسلمان یا عرب از بغداد و نشانه احترام به دولت جدید عراق بود، ما درمجامع عمومی روی نیاز به عدم دخالت درامور داخلی عراق و نیاز به مکانیسمی برای متوقف ساختن نفوذ ازطریق مرزهای ایران، تأکید کردیم.

ما قصد نداریم نقش یک کشور را بزرگ کنیم و دیگران را به حساب نیاوریم.

پیغام شما به سوریه بعد از آنکه اعلام کرد چندی پیش، بیش از ۱۲۰۰ نفر را که سعی در نفوذ به عراق داشته اند، دستگیر کرده است، تنها آن بود که: این مقدار کافی نیست. چرا؟ آیا این درنتیجه فشار آمریکا نیست؟

ما در رابطه با سوریه بسیار صبور بوده ایم. اما سوریه قدرشناس نیست. آنها نه کمکی به ما بوده اند و نه همکاری کرده اند. آنها با ما از روی حسن نیت برخورد نمی کنند. به همین دلیل است که می گویم دستور کار ما برای همسایگانمان متفاوت است. ما انتظار همکاری سوریه را داریم و به آن احتیاج داریم. اگر بخواهند، می توانند.

چه رازی پشت بازگشت احمد چلبی به قدرت درعراق نهفته است؟

احمد چلبی یک سیاستمدار زیرک است. او موفق شد دوباره ازطریق انتخابات بیاید.

او دراردن تحت تعقیب است و در واشنگتن نیز به دلیل جاسوسی برای ایران موردنفرت قراردارد.

او با دولت آمریکا مشکلاتی داشت، اما اکنون در دولت انتخابی، معاون نخست وزیر است. وی از راهی درست و ازطریق انتخابات به قدرت برگشته است. او تحمیلی نیست. او یکی از دوستان ماست. ما در جنبش مقاومت علیه صدام با هم فعالیت می کردیم.

صحیت از صدام شد، درست است که محاکمه صدام در دوماه آینده انجام خواهدشد؟

محاکمه در زمان حکومت این دولت انجام خواهدشد (انتخابات جدید برای دسامبر و بعد از تنظیم قانون اساسی انجام خواهدگرفت)، زیرا این دولت مصمم به محاکمه اوست.

منبع: سایت اینترنتی NPQ

ترجمه: فاطمه موثق نژاد

چشم انداز

عراق و لزوم برقراری ثبات

هومن شهلائی

از گذشته دور، عراق همواره به عنوان رقیب ایران در منطقه به شمار می آمده است تا جایی که بعداز پیروزی انقلاب اسلامی، صدام با چراغ سبز آمریکا به ایران حمله کردو با تکیه بر اطلاعات دریافتی از غرب و ضدانقلاب به گمان یکسره کردن کار انقلاب، این تجاوز را آغاز کرد. با این حال، عراق به رغم پیشروی های اولیه در جنگ نتوانست به اهداف خود دست یابد، چرا که با رهبری خردمندانه امام(ره) و شجاعت و رشادت فرزندان این آب و خاک و علیرغم کمکهای مالی کشورهای شیخ نشین منطقه و کمکهای تسلیحاتی و اطلاعاتی غرب و شرق در آن زمان، بعد از هشت سال مقاومت ملت ایران، دشمن با شکست مجبور به عقب نشینی شد و با پذیرش قرارداد الجزایر، تن به شکست داد.

ولی با توجه به روحیه جاه طلبی صدام و نبود درک صحیح از واقعیت های جهانی، عراق جهت جبران شکست از ایران به سرعت به کویت حمله کرد و آن را به اشغال درآورد و منطقه را دچار تشنج جدیدی کرد و این بهانه ای شد جهت حضور گسترده تر آمریکادر خاورمیانه و در ادامه آن، حمله نظامی به عراق که البته این حمله (جنگ اول خلیج فارس) جهت گوشمالی صدام بود. اما بیشترین ضربه به ملت عراق زده شد، نه صدام و حزب بعث. (با شروع جنگ، قیام های مردمی شروع شد و احتمال پیروزی مردم بر صدام نیز می رفت، ولی با عقب نشینی نیروهای آمریکا از عراق (که جای سؤال و تردید فراوان در این مسأله وجود دارد)، صدام با شدت بیش از قبل گذشته به کشتار مردم عراق اقدام کرد که امروزه با کشف گورهای دسته جمعی، بخشی از آثار آن جنایت ها مشخص شده است.)

آمریکا بعد از ۱۱ سپتامبر و شعار جنگ با تروریسم اقدام به اشغال افغانستان و سپس به بهانه تولید سلاحهای کشتار جمعی توسط صدام به عراق حمله کرد و کار ناتمام بوش پدر توسط بوش پسر تکمیل شد.

در این میان، جمهوری اسلامی ایران تاکنون در سه بحران منطقه، روش یکسان داشته است. اشغال کویت، افغانستان و عراق.

ایران در همه این بحران ها از روش بی طرفی و انتظارهوشیارانه بهره گرفته است، چرا که در هر یک از بحرانهای یادشده، یکی از رقبا یا مزاحمین منطقه ای ایران به وسیله نیروهای غیربومی سرنگون شدند.

اما پس از اشغال و سقوط صدام، عراق بی ثبات و صحنه قتل و غارت وویرانی ترس وحشت وناامنی شده و اقدامات نیروهای اشغالگر با شدت و خشونت بوده و همواره با عکس العمل متقابل مردم محلی روبرو شده است و صد البته، ادامه این شرایط برای آمریکا و متحدانش در عراق همراه با تلفات انسانی و خسارات مالی توأم خواهد بود.

در این حال، حضور نیروهای آمریکا در طول مرزهای کشورمان در غرب و جنوب محاصره ایران را تکمیل کرده است و در شرایط کنونی، هوشیاری و برخورد مناسب ایران با مسائل عراق می تواند شرایط را به نوعی به سود یا زیان ایران تغییر دهد.

با توجه به قرار گرفتن ایران در محور شرارت مورد ادعای آمریکا در کنار عراق و نیز مجاورت جغرافیایی دو کشور و صاحب نقش بودن ایران در مسائل عراق (معنوی و فرهنگی)، تحقق استراتژی آمریکا بر منافع و امنیت ملی کشورمان در عراق و منطقه تأثیرگذار خواهد بود. از این رو، شناخت و تحلیل درست از استراتژی آمریکا و تأثیرگذاری بر آن جهت منافع ملی کشورمان از اهمیت فراوانی برخوردار است.

در صورتی که ایالات متحده آمریکا در سوق دادن اوضاع عراق به سمت پروژه خاورمیانه بزرگ دچار شکست شود، این احتمال وجود دارد که از طریق تهدید امنیت ملی کشورهای اطراف عراق و یا زمینه سازی برای وقوع جنگ داخلی جهت بی ثبات کردن منطقه در عراق، سازوکار خود را به کشورهای دیگر دیکته کند پس ادامه همکاری ایران در عراق بویژه با دولت جدید آن کشور که به طور ضمنی و نسبی مورد رضایت مرجعیت و مردم عراق نیز است، در درازمدت می تواند در روابط دو کشور دارای اهمیت باشد.

در همین حال، ضرورت همگرایی سیاسی و اقتصادی با عراق فعلی نیاز به تذکر ندارد، چرا که سنگ بنای روابط آینده دو کشور از هم اکنون گذاشته می شود و با توجه به نگاه مثبت کردها و شیعیان به ایران، باید با آنها بیشتر هماهنگ و همراه بود.

در این میان، ایران می تواند با اقدامات مؤثر در عراق مانند:

- همکاری در زمینه گردشگری و جهانگردی و زیارتی.
- روابط تجاری بویژه در ایجاد بازارچه های مرزی.

همکاری در صنعت نفت و گاز شیلات آب و کشاورزی و راه می تواند بستری مناسب جهت نزدیکی دو کشور برادر و مسلمان ایجاد کند.

باید توجه داشت که به رغم حضور آمریکا در عراق، ما باید با ایجاد روابط دوستانه بامنت و دولت تازه تأسیس عراق، زمینه را جهت حاکمیت کامل مردم عراق بر سرنوشت خود هموار کنیم، چرا که یک عراق باثبات و امن برای ایران بسیار بهتر از یک کشور آشوب زده است وبا توجه به اینکه اکثریت مردم عراق شیعه هستند، امید به داشتن روابط بهتر در آن دور از ذهن نیست. این در شرایطی است که دیکتاتور سابق عراق در بند است وظلم و ستم آشکار علیه مردم و بویژه شیعیان پایان یافته است و کشور عراق، هرچند به کندی، اما به سوی دموکراسی و ثبات پیش می رود. البته تجربه نشان داده است همواره عده ای هستند که علیه امنیت شکننده حاکم بر عراق اقدام می کنند، مانند فجایعی که در «فلوجه» و دیگر نقاط عراق رخ داد. این مسائل نشانگر همین امر هستند که آنان حیات خود را در بی ثباتی سیاسی و اقتصادی عراق جست وجو می کنند و همواره خواهان ایجاد تفرقه بین فرقه های مختلف اسلامی و قومی در این کشور هستند. اما تأکید اکثر احزاب، سازمانها و شخصیتهای مذهبی - سیاسی عراق بر لزوم وحدت و همکاری عراقی ها، اینگونه اقدامات خشونت بار که وحدت ملی و تمامیت ارضی عراق را تهدید می کند، نمی تواند راه به جایی ببرد.

---

۱۰ رویداد که جهان باید بیشتر درباره آنها بداند

بخش پایانی

اداره اطلاعات همگانی سازمان ملل متحد در ادامه تلاشهای خود برای جلب توجه مردم جهان به تحولات و مسائل مهم بین المللی که از دید رسانه ها دور می مانند، فهرستی جدید از «ده رویداد که جهان باید بیشتر درباره آنها بداند» تدوین و منتشر کرده است. فهرستی این گونه، نخستین بار در ۲۰۰۴ از سوی اداره اطلاعات همگانی تدوین شده بود.

این فهرست با مشورت دفترها و برنامه های سازمان ملل متحد تهیه شده است که بسیاری از آنها دیدگاهها و اندیشه های خود را درباره مسائلی ارائه دادند که معتقد بودند از طرح بیشتر در رسانه ها سود خواهند برد. اما همچون سال گذشته، گزینش نهایی تنها به عهده اداره اطلاعات همگانی بود. هر چند مسائل از ۱ تا ۱۰ رده بندی شده اند، اما رده بندی منعکس کننده اولویت بندی نسبی آنها نیست.

۹- نقطه کور غم انگیز در مراقبت بهداشتی از زنان

تلاشی اندک برای پیشگیری از آسیب دیدگی های فلج کننده هنگام زایمان می تواند هر سال دهها هزار زن را از مشکلات بهداشتی عاجز کننده و انزوای اجتماعی ناشی از فیستولای زایمان نجات دهد.

رویداد

«کور بودن بهتر است تا فیستولا داشتن»، این را یک زن جوان می گوید و می افزاید: «چون حداقل مردم به آدم کمک می کنند.» فیستولا، که امروز بیشتر مردم غرب چیزی از آن نمی دانند، یک فاجعه پزشکی و اجتماعی و کاملاً قابل پیشگیری است. این بیماری که بر اثر عوارض و پیچیدگی هایی در جریان زایمان، هنگامی که مراقبت اضطراری زایمان در دسترس نیست، پیش می آید، منجر به بی اختیاری مزمن ادراری می شود و می تواند باعث بیماری کلیه وحتی مرگ شود. لطمه به اعصاب پاها باعث می شود بعضی از زنان نتوانند راه بروند: در ۹۵ درصد موارد، نوزاد می میرد. این بیماری اگر درمان نشود، دورنمای کار و زندگی خانوادگی به شدت کاهش می یابد. زنان مبتلا به فیستولا از طرف جوامع خود منزوی و از خانواده های خود طرد می شوند. بسیاری از آنان به گدایی رو می آورند و سرانجام براثر عفونت های مداوا نشده می میرند. سازمان جهانی بهداشت برآورد می کند: بیش از دو میلیون زن درکشورهای در حال توسعه مبتلا به فیستولا هستند و هر سال ۵۰ هزار تا ۱۰۰ هزار نفر دیگر به آن مبتلا می شوند. پزشکانی که می کوشند جهان به ابعاد فیستولا توجه کند، می گویند: اگر دختران جوان دیرتر ازدواج کنند، در زمان حاملگی از آنان مراقبت بهداشتی کافی به عمل آید و اگر هنگام زایمان دچار عوارضی شدند از آنان مراقبت اضطراری به عمل آید، می توان از بروز آن پیشگیری کرد.

اما در کشورهای در حال توسعه فقط ۵۸ درصد زنان، نوزادان خود را با کمک قابله حرفه ای یا پزشک متخصص به دنیا می آورند و فقط ۴۰ درصد در بیمارستان یا مراکز بهداشتی زایمان می کنند.

خانم ثریا احمد عبید، مدیر اجرایی صندوق جمعیت سازمان ملل متحد می گوید: «فیستولای زایمان، اندوهی مضاعف است، زیرا زنان، نوزادان و حیثیت خود را از دست می دهند. صندوق جمعیت سازمان ملل متحد امیدوار است مبارزه جهان برای پایان دادن به فیستولا، سرانجام این مشکل را در آفریقا و آسیا نیز مانند سایر نقاط جهان به یک بیماری نادر تبدیل کند.»

موقعیت

* زنان ساکن مناطق دور افتاده روستایی که دسترسی چندانی به مراقبت بهداشتی ندارند، در معرض خطر این ناراحتی هستند.
* مبارزه جهانی برای پایان دادن به فیستولا، که اجرای آن دو سال پیش به وسیله صندوق جمعیت سازمان ملل متحد و شرکای جهانی آغاز شد، فقط می تواند از حدود ۳۰ کشور، عمدتاً در منطقه جنوب صحرا در آفریقا، حمایت محدود به عمل آورد.
* بازگرداندن سلامتی و حیثیت یک زن مبتلا به فیستولا فقط ۳۰۰ دلار هزینه دارد، اما این از دسترس مردم ساکن کشورهایی که درآمد سالانه آنها خیلی کمتر از این رقم است، بسیار دور است.
* مبارزه جهانی و دولت نیجریه در فوریه ۲۰۰۵ در مدت فقط دو هفته ۵۴۵ زن را تحت عمل جراحی قرار دادند. در نیجریه ممکن است تا ۸۰۰ هزار زن مبتلا به فیستولا باشند.
* نسبت موفقیت در عمل جراحی فیستولا می تواند تا ۹۰ درصد باشد.
* اگر تقاضای کنونی برای خدمات تنظیم خانواده در کشورهای در حال توسعه برآورده شود، مرگ و صدمات مادران را می توان تا ۲۰ درصد یا بیشتر کاهش داد.

فیستولا. با تأمین مراقبت بهتر هنگام زایمان در اروپا و آمریکای شمالی ریشه کن شده است.

۱۰- کامرون؛ کشاورزی در ناآگاهی

کشاورزان بی بضاعت اگر ندانند بازارهای دورتر از روستاهای آنان حاضرند چه مبلغی برای محصولات آنان بپردازند، احتمال این که قیمت عادلانه ای برای آنها دریافت کنند، ناچیز است. اینترنت از طریق طرح هایی مانند INFOSHARE که امکان اطلاع از تازه ترین خبرهای بازار را برای هزاران کشاورز کاکائو و قهوه کار مناطق دور افتاده کامرون فراهم می کند، در حال مساعد کردن شرایط برای کار آنان است.

رویداد

دانستن، توانایی است و بی خبری از بازارها و قیمت ها، از عوامل اصلی ادامه «فقر ناخوشایند» کشاورزان فقیر در سراسر جهان است. برای مثال، تولید کنندگان کاکائو و قهوه در آفریقا محصولات خود را کمتر از یک دوازدهم قیمت جهانی آنها می فروشند. آنان بدون اطلاع از قیمت های بازار محلی و جهانی، زندگی خود را به دست واسطه ها، تجار و شرکت ها می سپارند. این موضوع محدود به آفریقا نیست، بلکه در آسیا یا آمریکای لاتین نیز صدق می کند.

افزایش دسترسی کشاورزان به اطلاعات مربوط به بازارها و قیمت ها از مدت ها پیش، محور اصلی در تلاش ها برای شکستن دایره فقر بوده است. این برنامه ای است که امکانات جدید فناوری اطلاعات، اینک کمک بسیاری در زمینه رساندن اطلاعات به حتی دور افتاده ترین جوامع کشاورزی به آن کرده است. یک نمونه از این امکانات جدید، یک طرح کمک فنی به نام INFOSHARE است که به تولیدکنندگان کالا، اطلاعات لازم را می دهد تا محصول خود را به قیمت بهتر و به بازارهای گرانتر ارائه دهند. کامرون، با حدود ۹۰۰ هزار کشاورز خرده پای کاکائو و قهوه، در حال آزمایش این روش است و ابراز علاقه اولیه نشان می دهد این روش تا سال ۲۰۰۶ در کشورهای دیگر و برای محصولات دیگر رایج خواهد شد. روستاییان فاقد دسترسی به اینترنت می توانند روزی دو بار این اطلاعات را از رادیوهای کشور خود بشنوند و با توجه به آن ها، قیمت های عادلانه و واقعگرایانه تعیین کنند. برآورد شده است که شفافیت بیشتر بازار در کامرون، کشاورزان خرده پا را قادر خواهد کرد سود خود را ۱۰ تا ۱۵ درصد بیشتر کنند. کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (انکتاد) که شبکه پایگاه دادگاههای تشریک اطلاعات یعنی INFOSHARE را طراحی کرده و کارکنان دولت ها را برای استفاده از آن آموزش داده است، این شبکه را اداره می کند. INFOSHARE بخشی از INFOCOMM، سایت اینترنت انکتاد، است که اطلاعات مربوط به قیمت ها، محصولات و بازار را درباره حدود ۲۰ نوع محصول به رایگان ارائه می دهد. در حال حاضر، ۱۲ تا ۱۵ میلیون نفر در جهان، ۶۰ درصد از آنان در کشورهای در حال توسعه، از INFOCOMM استفاده می کنند.

موقعیت

* هنگامی که قیمت کالاها در جهان افزایش می یابد، سود آن معمولاً نصیب شرکت های بزرگ می شود، نه کشاورزان خرده پا. برای مثال، اگر چه در سال ۲۰۰۳، قیمت کاکائو و قهوه ۲۷ درصد افزایش یافت، سهم قهوه کاران از فروش قهوه در فروشگاه ها از ۳۷ درصد در اوایل دهه ۱۹۹۰ به بین شش و هشت درصد در هزاره جدید کاهش یافت. تولیدکنندگان کاکائو حدود هفت درصد قیمت فروشگاه ها را دریافت می کنند.
* دلیل دیگر این که کشاورزان فقیر از افزایش قیمت ها در بازار جهانی سود نمی برند، این است که آنان مجبورند محصول خود را هنگام برداشت بفروشند و استطاعت و امکان انبار کردن آن را ندارند. به این دلیل، هر سودی نصیب دلالان و تاجران می شود.
* کشاورزان خرده پا بدون اطلاعات درباره میزان تولید، راهی برای اجتناب از تولید بیش از نیاز بازار ندارند. آنان با داشتن اطلاعات به موقع می توانند کمتر بکارند یا محصولات دیگری تولید کنند.
* بعضی از بازارهای کالاهای کشاورزی در نتیجه تولید انواع گیاهان از نظر ژنتیک اصلاح شده که تولیدکنندگان فقیر را محروم می کنند نیز دچار آشفتگی شده اند. این انواع اینک در یک چهارم مزارع پنبه جهان کشت می شوند، در حالی که میزان آن در سال ۱۹۹۷ دو درصد بود. کشاورزان و تولیدکنندگان فقیر هیچ سودی از بیشتر این محصولات به دست نمی آورند، زیرا کارتل ها آنها را می کارند و اداره می کنند.
* چند طرح دیگر، مانند INFOSHARE در جاهای مختلف جهان به مردم فقیر کمک می کنند تا زندگی خود را بهبود بخشند. در مناطق روستایی هند، اینفوتال، وسیله نقلیه ای شبیه ریکشا است که از یک مولد پدالی استفاده می کند تا رایانه نصب شده در بالای آن کار کند و به این ترتیب امکان دسترسی رایگان به اینترنت بی سیم به مردم روستاهای دور افتاده داده شود. خدمات اینفوتال شامل موارد زیر است: «ATMS انسانی»، یعنی کارکنان شرکت های تأمین منابع مالی خرد به روستاها می روند تا وام ها را بپردازند؛ تجارت آنلاین کالا و سهام، با ارائه قابلیت پیش بینی به قیمت های فروش کشاورزان؛ شناسایی بیومتریک و پرداخت از راه دور اعتبار به کشاورزان برای موجودی انبار آنان. این طرح را مؤسسه فناوری هند سازمان می دهد.